

"Tôi tin tưởng nhân dân Việt Nam sẽ lật đổ chế độ độc tài toàn trị này để hòa nhập vào cộng đồng dân chúng trong thế giới."

Thông tin viên Lan có dịp phỏng vấn giáo sư Saad Eddin Ibrahim, một trong những lãnh tụ đấu tranh cho nhân quyền và dân chúng Ai Cập, lúc ông tham dự một hội nghị ở châu Âu.

Giáo sư thính giác Harvard, từng bị tù tội, hiện lưu vong

Vừa qua Hội nghị lần thứ 39 của Đồng Hợp tác giữa các Quốc gia thành phố Chianciano Terme, Italy, cách thủ đô Rome một giờ đi tàu điện. Rất nhiều nhà đấu tranh cho nhân quyền dân chúng theo phương pháp bất bạo động khắp năm châu và tham dự, đặc biệt có nhiều nhân vật từ Trung Đông. Nhân dịp này chúng tôi phỏng vấn ông Saad Eddin Ibrahim một trong những lãnh tụ đấu tranh cho nhân quyền và dân chúng Ai Cập.

Ông Ibrahim năm nay 73 tuổi, là nhà xã hội học, người Mỹ gốc Ai Cập. Ông từng là giáo sư xã hội học tại Đại học Hoa Kỳ ở thủ đô Cairo. Hiện nay là giáo sư chính trị xã hội học và giáo sư thính giác tại Trung tâm Nghiên cứu Trung Đông, Đại học Harvard. Ông cũng là giáo sư thính giác tại Trung tâm nghiên cứu Tôn giáo, Văn hóa và Tranh chấp ở Đại học Drew tại Madison, New Jersey. Gần đây ông đã hội họp tham gia các cuộc biểu tình đòi hỏi dân chúng tại thủ đô Ai Cập.

Lan: Xin chào ông Saad Eddin Ibrahim. Rất vui mừng được nói chuyện với ông. Ông là một trong những bậc thầy sáng giá nhất của phong trào dân chúng và nhân quyền Ai Cập. Ông có thể cho thính giác biết sự việc cuộc đời hoạt động của ông?

Saad Eddin Ibrahim: Trước hết và trên hết, tôi là người dân Ai Cập, một người hoạt động cho

nhân quyền và cộng đồng dân chúng, đến thân trong xã hội Ai Cập và thế giới. Rõ ràng 50 năm qua. Vì vậy tôi đã chứng kiến nhiều sự kiện, và cũng đau khổ quá nhiều. Nhưng tôi cũng vui mừng với nhiều thành công cũng như có những phút giây hạnh phúc. Mọi sự đều cân bằng. Tất đó tôi cảm thấy thoải mái, và biết rằng mọi việc đều có cái giá phải trả. Là một trí thức, là một khuôn mặt xã hội, là phải chấp nhận những thắng thua, đi vào hành cuộc sống, lấy những quy tắc để hay chuyện là phù hợp, bao lâu ta còn có thể do, có sức khỏe và năng lực để làm.

Lan: Ông mất bao nhiêu năm trong căn tù đầy và lâu vắng, thưa ông ?

Ngô i bị u tình đòi dân chúng Iran, ném đá cảnh sát

Saad Eddin Ibrahim: Ba năm trong tù và 14 năm lâu vắng. Hiện còn trả, tôi lâu vắng suốt 10 năm và sau này thêm 4 năm nữa vào tuổi 70.

Cảnh i lên cho Ai Cập và Trung Đông

Lan: Tất Ai Cập đến đây hôm nay tham dự Đại hội lên thế 39 của Đảng Cộng sản Việt Nam ở Liên lạc gia đình Italy sau khi mới trở về quê hương. Cảm ơn ông ra sao ?

Saad Eddin Ibrahim: Như tôi vừa nói, lâu vắng đã nhiều năm, nhưng nay được về nước sau khi Mubarak rút đài. Đây là cảnh i lên cho tôi, cho quê hương tôi. Tôi đã đi tham gia phi trường đến công trường Tahrir. Tôi đã gặp lại nhiều bạn bè cũ trong tù hay thi còn sinh viên. Tất cả chúng tôi tụ tập trên công trường Tahrir cho đến khi Mubarak chấp thuận thoái chức. Bây giờ tôi chứng kiến tác động của thông điệp và những lời kêu gọi cũng như những cuộc biểu tình lan tràn Nam, Bắc, Tây, Đông. Nhiều láng giềng ở phía tây như Libya và Algérie cũng đã nổ ra những biểu tình, những cuộc biểu tình đòi hỏi dân chúng, phía nam có Yemen,

Cảnh sát Yemen chặn biểu tình phía đông có Barhain. Điều đó làm tôi vui mừng các để, một số toà i nguy hiểm sau 50 năm tranh đấu nay cuối cùng đã thành công như giới trẻ đến đến. Tôi có niềm hy vọng lớn. Giới trẻ thành công ở những gì chúng tôi không thể hoàn thành, điều đó gây cho tôi thêm tin tưởng vào tương lai.

Dân chúng cho Việt Nam chúng là vấn đề thời gian

Lan: Xin ông câu hỏi chốt cho thính giả ở Việt Nam. Trong thời gian chiến tranh ông ông học phong trào hòa bình cho Việt Nam, ông cũng đã từng thăm vùng Hà Nội. Việt Nam ngày nay vẫn còn trong chế độ độc đoán. Dưới ánh sáng của biến động ở Ai Cập, ông thấy thế nào lại Việt Nam sẽ ra sao ?

Saad Eddin Ibrahim: Tôi nghĩ chắc là vẫn thế thời gian. Tác động của cuộc xung đột ở vùng biên giới đã trở thành toàn cầu. Nhưng gì xảy ra ở Ai Cập đã dẫn đến tác động bởi những diều xảy ra trước đó ở Tunisia. Nhưng vì có xảy ra ở Tunisia đã dẫn đến tác động bởi những gì xảy ra trước đó ở Đông Âu, Trung Âu và Châu Mỹ Latinh, cũng như những quốc gia như Bồ Đào Nha năm 1974, v.v... Ta đang sống trong một ngôi làng toàn cầu. Đây không là cách nói đơn giản mà là một thực tế.

Giới trẻ ở những đâu có cách mạng Ai Cập đã cung cấp Twitters và các Blogs của họ cho những người ở Iran cùng chỉ hướng hai năm trước đó, khi những người ở Mulhas ở Iran đàn áp giới trẻ ly khai ở Iran. Điều này cho thấy ý nghĩa của sự liên kết và đoàn kết toàn cầu. Cho nên tôi nghĩ rằng chuyển ở Việt Nam chắc là vẫn thế thời gian. Tôi từng gặp gỡ nhân dân Việt Nam qua những chuyến thăm vùng. Tôi đã gặp với tôi trong cuộc biên giới chiến tranh, chiến lược giới trẻ lãnh trong thời chiến tranh Việt Nam. Cho nên chúng tôi còn giữ những kỷ niệm chung với Việt Nam. Chúng tôi hài lòng khi thấy người ở Việt không cảm thấy động cày với quá khứ, và luôn nhìn về tương lai. Trong cách nhìn đó, tôi tin rằng nhân dân Việt Nam sẽ lật đổ chế độ tài toàn trị này để hòa nhập vào cộng đồng dân chúng trong thế giới.

Lan [Nguồn: RFA]